

ΠΑΛΗΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ραδιοφωνική έκπομπή δια τήν 11 ην
'Ιουνίου, 1972, ημέραν
ΚΥΡΙΑΚΗΝ και Ώραν 20-30

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ΔΚΩΣΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ και ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ-
ΚΑΚΗΣ. Τραγουδῶ ἡ ΚΑΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

1702

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τήν περασμένη Κυριακή, ἀγαπητέ μου Δημήτρη, μιλούσαμε γιά τά δημόσια ρολόγια τῆς Ἀθήνας, τό περίφημο ῥολόγιον τῆς πόλεως καί τήν διόρθωσι τῆς ὥρας ποῦ ἔγινε στά 1918 νομίζω ἡ ὕχι;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀκριβῶς στά 1918. Καί μιά καί τό θυμήθηκες, μπορῶ νά σοῦ πῶ τί ἔλλα συνέβησαν τότε μέ τήν διόρθωσι τῆς ὥρας.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Συνέβησαν καί ἔλλα;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλά. Πρῶτα πρῶτα στίς ἐπιθεωρήσεις δέν πέρασε τό γεγονός αὐτό ἀπαρατήρητο. Θυμάμαι μάλιστα ὅτι ἐμφανιζότανε σέ μιά σκηνή ἕνας χωροφύλακας ποῦ κρατοῦσε ἀπό τά πόδια, δύο πετεινοῦς ζωντανούς. Κάποιος τόν ρωτοῦσε : Πόσο τοῦς ἀγόρασες τοῦς πετεινοῦς ; Καί ὁ χωροφύλακας ἀπαντοῦσε : Δέν τοῦς ἀγόρασα, τοῦς συνέλαβα... Γιατί ; Διότι ἐξακολουθοῦσανε νά λακοῦνε μέ τήν παληά ὥρα !...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι ὅτι αὐτή ἡ διόρθωσις τῆς ὥρας, θά ἦταγε καί δικαιολογία γιά τίς γυναῖκες ποῦ συνήθως ἀργοῦν στά ραντεβοῦ τους.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ μιά ἔλλη ἐπιθεώρησι, κάποιος ἔδινε ραντεβοῦ στήν ἀγαπημένη του. Λοιπόν αὔριο τό βράδυ στίς ἑπτά ἀκριβῶς. Κι' ἐκεῖνη τόν ρωτοῦσε : Στίς ἑπτά ; Μέ τήν παληά ὥρα ἢ μέ τήν καινούργια;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' ὁ κόσμος γελούσε μ'αὐτά τά ἀφελέστατα ἀστεία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γελούσε, δέν θά πῆ τίποτε. Βενιαριζότανε στό γέλιο.

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Ξέρεις τί θά ήθελα νά μου πης Δημήτρη ; "Ένα ανέκδοτο του Μωραϊτίνη, σχετικό μέ κάποιο ραντεβού. Μου τό έχουν διηγηθεί μά τό έχω ξεχάσει. Πώς είναι ; Τό ξέρεις ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πώς δέν τό ξέρω ; Ξέρει μείνει ιστορικό στά δημοσιογραφικά χρονικά. "Ένα παλοκαιρινό απόγευμα λοιπόν είχαμε συναντηθεί στό Ζάππειο, δύο φίλοι καί συνάδελφοι, ο δημοσιογράφος Γιώργης Σερούϊος, μακαρίτης τώρα καί ο πασίγνωστος Τζμος Μωραϊτίνη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Τυχαία συναντηθήκαμε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τυχαία. Είχαμε πάει καθένας τους χωριστά για ένα βραδυνό περίπατο στό Ζάππειο, έτσι για δροσιά. Συναντηθήκαμε, φίλοι ήτανε καί σμίξαμε. Καθήσανε κάπου μαζί, ήπιανε μιά δυό μπύρες, είπανε άστατα, ανέκδοτα, εθύμεν ιστορίες, κουτσομπολέφανε κόσμο καί κοσμάνη καί κατά τίς δέκα τό βράδυ χωρίσανε νατευχαριστημένοι από τήν συντροφιά. "Αρατα περάσαμε απόφε Τζμο, είπε ο Σερούϊος. Καί Γιώργο μου, θέλεις νά συναντηθούμε καί αύριο τό βράδυ ; Καί δώσανε ραντεβού για τήν έπομένη στίς έπτά, πάλι στό Ζάππειο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** "Όπως ήτανε φυσικό, άφηρημένοι καί οί δύο τους, κλασικοί ξεχασιάρηδες, τήν έπομένη είχαμε λησμονήσει τό ραντεβού τους.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καί όμως συναντηθήκαμε πάλι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Πώς συναντηθήκαμε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Ο Μωραϊτίνη, αλώνιος ξεχασμένος, τήν έπομένη πήγε για περίπατο στά Πατήσια... Κατά σύμπτωσην κι'ο Σερούϊος επίσης ξεχασιάρης, πήγε στά Πατήσια ξεχνώντας τό ραντεβού του μέ τόν Μωραϊτίνη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Καί ξαφνικά συναντιούνται στά Πατήσια. Τζμο... φωνάζει ο Σερούϊος... Δρέ Γιώργο... έδώ είσαι ; Είχαμε ραντεβού στό Ζάππειο... καί βρεθήκαμε στά Πατήσια. Καθήσανε όμως πίνανε παρέα καί όταν χωρίζανε πάλι, είπανε νά ξανασμίξουνε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά ο Ευραϊτίνης άρνήθημε : "Οχι Γιώργη, τοσ ειπε, οχι πάλι ραντεβοσ , γιατί μπορετ να βρεθοσμε στήν Κολοκυθοσ ή στο Μπογιέτι...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Χαριτωμένο. Όμως ε ζδες τί συμπέρασμα βγαίνει άπ'αυτήν τήν Ιστορία. Τότε ο κόσμος αισθανότανε τήν άνάγκη τοσ άπογευματινοσ περιπάτου. Καί ολοι οί άθηναιοι, μετά τό γραφετο τους ή άφοσ κλείνανε τά μαγαζιά τους, πηγαίνανε για περίπατο στο Σύνταγμα όπου έπαιζε μουσική τά άπογεύματα, ή στο Ζάππειο όπου πάλι υπήρχε μία ορχήστρα στήν Αγγλη τοσ Ζαπείου ή στήν Άλυσσίδα, στα Πατήσια δηλαδή, όπου πάλι άκούγανε μουσική, από καμιά μικρή τσιγγάνικη ορχήστρα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί με τήν ευκαιρία αυτή, να σοσ πω ένα νόστιμο που έγραφε ο πνευματωδέστατος Πάπ στήν έφημερίδα του : Πέρυσι, στο κέντρον Παναθήναια της Άλυσσίδας, υπήρχε μία ορχήστρα έπο έπτά οργανα. Φέτος ή ορχήστρα περιορίσθη σε οργανα τέσσερα. Πέρυσιν ή ορχήστρα ήτανε τσιγγάνικη. Φέτος είναι τ σ ι γ γ ο ύ ν ι κ η...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πολύ νόστιμο. Καί φαντάζομαι ότι ο Ιδιοκτήτης τοσ κέντρου θα φρόντισε ν'αδέξηση τήν ορχήστρα του τήν έπομένη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό λές σαν να ήσουνα προστά. Αυτό ακριβος έγινε. Τήν έποχή εκείνη ένα δημοσιογραφικό σημείωμα λογαριαζότανε γιατί τό άρπαζε ο κόσμος και τό χρησιμοποιούσε. "Έγραφε ο Πάπ χαριτολογικά για τήν τσιγγάνικη ορχήστρα, μά ο Ιδιοκτήτης τοσ κέντρου ήθερε ότι τήν έπομένη, ολη του ή πελατεία θα τοσ μιλούσε για τήν τσιγγάνικη ορχήστρα ...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί φρόντισε να προλάβη τήν ειρωνεία που θα τοσ έρχότανε άπ' όλες τίς πλευρές. Τό γεγονός όμως είναι ότι όταν άρχιζε τό καλοκαίρι, οί άθηναιοι είχανε άνάγκη από δροσιά, από έξοδο και πηγαίνανε στα πιο κοντινά έξοχικά κέντρα.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Βέβαια, όσοι είχαν μεγαλύτερη οικονομική άνεση, κατεβαί-
νανε στην Αιγαίοθλαλααααα, ατό Νέο Φάληρο κυρίως, όπου έπαιζε
κι' έκει μουαική, τρεις φορές τήν έβδομάδα, Τρίτη, Πέμπτη
καί Σάββατο καθώς καί τήν Κυριακή που ήτανε ήμέρα λαϊκής
έξορμήαεωα ατό Νέο Φάληρο.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΑ** Καί, ατό τό ξέρω, γιατί οί μέρεα που άνέφερεα, Τρίτη, πέμ-
πτη καί Σάββατο, ήτανε καθιερωμένεα για τήν ποαμική κίνηαα,
οί γνωατέα ζοόρ - φίε του Φαλήρου, πρξγμα που τό
άναφέρει καί ο Σουρήα άπόμη : "Εθιμον άπαρόβατον
είναι του ποδογύρου
Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατον
ζούρ φίε του Νέου Φαλήρου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΑ** Ηπράβο Γιάγιο μου. Έγώ ατό τό περίφημο τετράαααα του Σου-
ρη τό είχα ξεχάαει. Ηπράβο πού τό θυμήθηαεα γιατί είναι χα-
ρακτηριαααα. "Οπωα τία άλλεα μέρεα τήα έβδομάδαα, Δευτέρα,
Τετάρτη καί Παραααευή, τό Νέο Φάληρο ήτανε έλεούθερο για
πούα ρομαναααα. "Ηουχία άπόλυτη. Λίγα, έλάχιαα ζευγάρια
πериπατηαών που ζηαούααν άνάπαυαα καλοκαιρινή χωρία μουαική
καί θόρυβο. Κι' άπ'ατούα μεριαοί, παίρνανε μί ά βάρια καί
κάννανε βόλτεα ατήν αοαααα θάλαααα τραγουδώνταα : Νέ τήν
βάρια μου φτάνω α' έαένα ...
- ΚΑΒΙΑ ΔΕΝΑΡΑΟΥ** (μέ αουοδεία πιάου) Νέ τήν βάρια μου φτάνω α' έαένα...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΑ** Κι' ατέα τία βαριαρόλλεα τία λέγανε ατόν βρόντο ; Χωρία
αυγπειριμμένο αοοπό, χωρία αίαααααααα ατόχο να πουμε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ** Ποίοα ατό 'πε ; Γύρω γύρω ή Καστέλλα είχε απίαα που τά
κααοκκιοααν εθποροι Πειραααααα καί μεριαοί άαηνααοι άπόμα.
Πλοαααα οίκαγένηαα του Καλλιμαααααα, του Φεράλδη, του Σου-
λίαα, του 'Οριγώνη... Σ'άλεα ατέα τία παραθαλάαααα
έπαύλεα άπήρανε κορίααα καί μέλιαα θμορφα κορίααα.
"Εαα οί βαριαρόλλεα όέν πηγαίνανε ατόν βρόντο.

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αὐτά εἶπαμε γινόντουσαν στό Νέο Θάληρο, Δευτέρα βράδυ, Τετάρτη καί Παρασκευή πού δέν εἶχε τήν κοσμική τ υ κίνησι τό Θάληρο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια καμμιά φορά, μᾶλλον σπάνια, αὐτές οἱ βαρναρόλλες, οἱ φλαηριώτινες παντάδες, εἶχα ε καί δυσάρεστα ἐποτελέσματα
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μή μοῦ πῆς ὅτι ἀναποδογύρισε καμμιά βάρκα καί οἱ πανταδόροι βρεθῆσανε στήν θάλασσα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι τέτοιο πρῆγμα, μά καμμιά φορά, μᾶλλον σπάνια, οἱ παραθαλάσσιοι ἔνοικοι τῶν ἐπαύλεων, εὐχαριστιδόντουσαν τόσο πολύ ἀπό τό τραγο ὕδι, πού χειροπροτοῦσαν τοὺς πανταδόρους. Ἐκεῖνοι τότε ἐξαπολουθοῦσαν καί λησμονοῦσαν ὅτι περνοῦσε ἡ ὄρα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί ποιό εἶναι τό δυσάρεστο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό δυσάρεστο ἦτανε ὅτι χάνανε τό τελευταῖο φαῖνο γιᾶ νά ἐπιστρέφουνε στήν Ἀθήνα καί ἐπιστρέφανε πεζή...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πεζή ἀπό τό Θάληρο στήν Ἀθήνα ; Χαρά στό κουράγιο τους.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξί νά κάνουνε ; Νά μείνουνε νά ξεφυτρίσουνε στό Θάληρο ; Γυρίζανε πεζή καί κάποτε μάλιστα, μιά τέτοια συντροφιά πανταδόρων, καθῶς ἐπέστρεφε στήν Ἀθήνα μέ τᾶ πόδια, ἔπεσε σ' ἕνα περιβόλι στό Μοσχέτο - ὄλο περιβόλια ἦτανε στήν ὁδόν Πειραιῶς - καί τᾶραξε τᾶ κουμιᾶ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κόβανε φρέσκα κουμιᾶ καί τᾶ τρώγανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τᾶ τρώγανε μόνο, μά κουβαλήσανε κι ἕνα φόρτωμα μαζί τους
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί πού τᾶ βάλανε τόσα κουμιᾶ ; Εἶχανε πανένα σαμπούλι μαζί τους ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶχανε τίς κιδάρες τους μέ τίς θήνες. Βγάλανε τίς κιδάρες καί γεμίσανε τίς θήνες μέ κουμιᾶ. "Ἐτσι βγάλανε τόν κόπο τῆς πεζοπορίας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δέν ἦτανε δύσκολοι οἱ πελαιοί ἄθηναῖοι. Καί ξεπερνοῦσαν τίς δυσάρεστες στιγμές καί τίς ἀναποδιές γελλώντας.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καμμιά φορά, δηλαδή σχεδόν πάντα, όταν οι ζέστες τήν νύχτα ήτανε άνυπόφορες, στίς φτωχότερες γειτονιές γινόντουσαν οί βεγγέρες του πεζοδρομίου, όπως τίς άποκαλοϋσε ο Παύλος Νιρβάνας στα χρονογραφήματά του.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Βεγγέρες του πεζοδρομίου. Παντεύω τί γινότανε. "Όταν τήν νύχτα πλάκωνε εκείνη ή χαρακτηριστική και καταθλιπτική μεγάλη ζέστη, που νά κοιμηθούν όσοι μένανε κυρίως σε ισόγεια χαμηλοτάβανα διαμερίσματα... Βγάζανε λοιπόν καρέκλες και σιαμνάκια στο πεζοδρόμιο, έρχόντουσαν και άλλες οίκογένειες από τ'έντικρυνά σπίτια και άρχιζε ή συζήτηση και τό κουβεντολόϊ έως τά μεσάνυχτα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Νόνο ; Καμμιά φορά και πέρα από τά μεσάνυχτα. Κουβεντολόϊ, όπως τό είπες και άγιος ο θεός!... Μερικοί πλανόδιοι πωληταί τό ξέρανε αυτό και έφρόντιζαν να έπωφεληθούν για να πουλήσουν τό εμπόρευμα τους.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Δηλαδή, τί ειδους εμπόρευμα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τό απλούστερο και φθηνότερο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Εμπόρευμα που βοηθούσε τήν συζήτηση και τό κουβεντολόϊ
'Εμπόρευμα και καταναλώσιμο είδος της ύπομονης.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** 'Εξακολουσώ να μην καταλαβαίνω.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Στραγάλια και πασατέμπο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** "Α, μάλιστα. Τώρα κατάλαβα. Καθότανε ή γειτονιά στο πεζοδρόμιο, έξω από τά σπίτι. Εκί περνούσε ο πασατεμπής :
'Η φωνή του άκουγότανε πιο έντονη μέσα στην νυκτερινή γαλήνη και ήσυχία...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πασατέμπος να περνά ή ώρα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Αυτή ή φωνή ήβ έτάραζε τους ξενύχτηδες της γειτονιάς.
'Ο πασατεμπής... Φίτ... φίτ... πασατεμπής...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πλησίαζε ο πασατεμπής και άρχιζαν τά παζάρια...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Παζάρια για ποιόν λόγο ; Δέν ήτανε καθωρισμένη ή τιμή του πασατέμπου ; Μιά πεντάρα τό ποτήρι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι ήτανε, μά ό πασατεμπής ήθελε νά αίσχροκερδίσει τήν νύχτα καί τό 'λεγε άπερίφραστα ; Μιά πεντάρα τό ποτήρι τήν ήμέρα, μά τήν νύχτα πού ξενοχτάω για νά σεις έξυπηρετήσω νά μή βγάλω κι'εγώ κάτι παραπάνω ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καταλαβαίνω. Καί τότε ήρχίζανε τά παζάρια. Τελικά θά καταλήγανε στό δεκαπέντε λεπτά δύο ποτήρια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι είναι. Βίζανε λοιπόν στή μέση δύο τρίο ποτήρια πασατέμπο καί ήρχιζε τό τσάι τσούνα, τσάι τσούνα, τσάι τσούνα έως τήν ώρα πού τελείωνε ό πασατέμπος καί ή συζήτηση ή όποια πολλές φορές γινόντανε συνοδεία μουσικής.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι'αυτό τό καταλαβαίνω. Θά περνούσε καμμιά συντροφιά μέ κανταδόρους καί οι ξενοχτηδες του πεζοδρομίου βρίσκανε άφορμή για καινούργια συζήτηση...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Μή μ'άγαπής ; ; ; Μή μ'άγαπής...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό πού ε'ζες Γιάννη μου πριν από λίγο ήτανε σωστό.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ποιό άπ'όλα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ότι μέ τήν καντάδα, οι ξενοχτηδες βρίσκανε άφορμή για καινούργια συζήτηση.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μά δέν ήτανε δύσκολο νά τό σκεφθής κανένας. 'Ακουγότανε μία καντάδα... ήτανε φυσικό νά άναρωηθούν οι ξενοχτηδες του πεζοδρομίου ; Για ποιάνα τραγουδάνε τάχατες ; Κι'ήρχιζαν οι όποθέσεις ; Ετήν παραπάνω γωνιά τραγουδάνε άπέναντι στον φούρνο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιός κάθεται άπέναντι στον φούρνο ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καλέ δέν κάθεται ό δάσκαλος, ό κύρ'Σωτηράκης ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η πιό άφελής νοικοκυρά της συντροφιάς άπορούσε ; Καί κάθουνε καντάδα στον δάσκαλο ; Σχώρα με θεέ μου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τὴν εἶσαι κουτὴ, τῆς ἔλεγε ὁ ἄνδρας τῆς. Τραγουδοῦνε γιὰ τὴν Παρασκευοῦλα, τὴν κόρη τοῦ δάσκαλου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπα, μπα ; Τὴν δασκαλοπούλα τὴν μελαχροινὴ μὲ τὶς ποταίδες ; Μὰ αὐτὴ φαίνεται καλὸ κορίτσι... ἔλεγε πάλι ἡ ἀφελῆς γειτόνισσα, ὅποτε θυμῶνε ὁ ἄνδρας τῆς. Μὲ τί κουταμάρες λές πάλι Πηνελόπη ; Καὶ ἔλόγου σου δέν ἦσουν καλὸ κορίτσι στὰ νειῖτα σου ; Κι ὅμως ἔμένα μὲ πρόσεξες γιατί σου ἴκανα παντάδα καὶ σοῦ τραγουδοῦσα : "Ὅταν τῆς νυκτός ἡ ἀβρα, φιθυρίζει στὰς ἰτέας, ἐνθυμοῦ τὰς τελευταίας, τῶν ἐρώτων μας στιγμῆς...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἄναστενάζει ἡ κυρία Πηνελόπη μ' αὐτές τὶς ἀναμνήσεις. Ἄναστενάζει γιὰ τὸ παρελθόν ποῦ δέν ποδοιεῖται πιά νά γυρίσῃ καὶ λέει ; "Ὁχι, νά τὸ καινεφτώ, μὲ ἤμουνε ἔμορφη τότε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καμαρώνει ὁ σύζυγος. "Ἦτανε ἀλήθεια ἔμορφη ἡ Πηνελόπη μου κι' ἐπειδὴς ὁ πατέρας τῆς ἦτανε φούρναρης, τὴν λέγαμε ὄλοι ξεροφημένη φραντζόλα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξεσπῆ σέ γέλια ἡ συντροφιά μὲ τὸ ἄστετο αὐτό. Ἡ συζήτηση γίνεται πρὸ θορυβώδης, ὅποτε μὲ βαρεῖά φωνὴ ἀκούγεται ἀπὸ κάποιο παράθυρο : "Ἐ τοῦ λόγου σας, δέν θά μᾶς ἐφήσετε νά κοιμηθοῦμε ; Βαντε καὶ λίγο ^{σπασμό} ἀπὸ τὴν πάρλα σας...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καὶ τὸ κουβεντολοῦ τοῦ πεζοδρομίου ἐξακολουθεῖ μὰ λίγη σουρντίνα καὶ σέ τόνο χαμηλότερο... Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὴ ἡ νυκτερινὴ διασκέδασις γινότανε σέ κάθε γειτονιά, σέ κάθε στενοκόμιο καὶ κυρίως ὅπου ὑπῆρχε καὶ κοντινὸ καφενεδάκι ποῦ μπορούσε νά ἐφοδιάζῃ τὴν παρέα μὲ νερό καὶ κανένα λουκουμάκι. Τὸ κέρασμα γινότανε ἐν περιτροπῆς. Ποιὸ ἔχει σειρά ἀπόψε γιὰ τὰ λουκούμα ; Κάποιος θά εἶχε τὴν σειρά καὶ τὰ λουκούμα προσενομίζοντο μὲ τὰ ἀπαραίτητα νερά. Τότε ἔρχιζε νέα συζήτηση ; Τὸν χαίρομαι αὐτόν τὸν καφετζή. Πέντε ἔχει φρέσκο νερό...

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί τό κουβεντολόι εξακολουθοῦσε ἀπό τό ἕνα θέμα στό ἕλλο.
 Ἐπό τήν πόρη τοῦ δάσκαλου πού τῆς κίνανε παντάδα, στόν καφε-
 τζη πού ἔχει φρέσκο νερό, στήν κυρά μαμή τῆς γειτονιάς πού
 ἀνέβασε τά γεννητούρια ἀπό τάληρο σέ ἑφτά δραχμές... Αὐτό πιά
 θεωρεῖται σκανδαλώδης αἰσχρονέρδεια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄκουθς ἔκει ἑφτά δραχμές ... οὔτε νᾶ γεννήσῃ μιᾶ γυναίκα δέν
 μπορεῖ σήμερα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἐνας συνταξιούχος δημόσιος υπάλληλος, ἐνθυμεῖται ὅτι ἐπό Δε-
 ληγιώρη, στήν ἐποχή του, οἱ μαμήδες ἔπαιρναν τρεῖς δραχμές.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τρεῖς δραχμές ; Μᾶς ἔχει φάει σήμερα ἡ ἀκρίβεια. Πῶς θά ζή-
 σουμε ; Ἄνεβάσανε καί τό κρέας ἀπό χτέες.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό ἀνεβέσανε ; Δηλαδή πόσο πούλενε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό βωδινό μία καί εἰκοσι τήν οὐκ...
 μία καί εἰκοσι ; Πῶ πῶ πῶ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Καί τό ζυγοῦρι ὀγδόντα κέντε λεπτά τήν οὐκ !...
 Ἄκουθς ἔκει τό ζυγοῦρι ... Καί νᾶ τραγώτανε ; Δέν τρώγεται τό
 σπασμένο. Ὅσο γιά τίς κόττες... ἔχουνε φτάσει τό δίφραγκο
 τήν οὐκ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἐμείνη τήν στιγμή περνοῦνε ἄλλοι πανταδόροι. φαίνεται ὅτι
 κα' αὐτοί ἔχουν στό μάτι τήν δασκαλοπούλα, γιατί τραγουδοῦν
 καί κατάλληλο τραγοῦδι : Ἐνα κορίτσι τοῦ σχολειοῦ...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΔΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ἐνα κορίτσι τοῦ σχολειοῦ...
 Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐτσι περνοῦσε ἡ νύχτα στίς φτωχογειτονιές τῆς παλιᾶς Ἀθή-
 νας. Πεζοδρόμο καί κουβέντα... κουβέντα καί πασατέμπο, ὁ
 ὅποιος τότε Γιάνγω μου δέν λεγότανε πασατέμπο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἄλλά πῶς λεγότανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τυχαῖα τό ἀνεκάλυψε λίγες μέρες πρίν, ξεφυλλίζοντας κάτι
 παλαιά χειρόγραφο τοῦ Νικολάου Λάσκαρη ἀπό μιᾶ ἐπιθεώρησι
 τοῦ 1895. Ἐπάρχει ἕνας τέτοιος πλανόδιος πωλητής πού διαλα-
 λεῖ : Κολοκυθόσπορους ψημένους... Ἐδῶ οἱ γεμᾶτοι...

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πολύ σωστά, γιατί πραγματικά ο πασατέμπος είναι σπόρος μιας ώριμμένης κολοκυθιάς. Και πώς πήρε Ιταλικό όνομα ο σπόρος της κολοκυθιάς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κοὺ ἔλεγε ὁ ἀλησμόνητος Πωραϊτίνης, ὅτι οἱ πασατεμπάδες διαλαλοῦσαν : Κολοκυθόσποροι, γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα. Κάποιος τέτοιος πλανόδιος, ποὺ ἦτανε ζακυνθινός καὶ ἤξερε Ἰταλικά μετέφρασε μόνος του τὴν φράσι γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα, σὲ πέρ πάσσα τέμπο... Αὐτὸς εἶχε ἐπιτυχία μὲ τὸ αὐτὸ τὸ " πάσσα τέμπο " τὸν ἐμιμήσαν καὶ ἄλλοι καὶ ὁ κολοκυθόσπορος ξεχάστηκε γιὰ νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσι του στὸν πάσσα τέμπο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τέλος, πότε διαλυότανε αὐτὴ ἡ συγκέντρωσις τοῦ πεζοδρομίου;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νὰ σοῦ πῶ. Τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη, τὰ περισσότερα σπίτια τῆς Ἀθήνας εἶχανε κοττέτσι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί σχέσι ἔχει τὸ κοττέτσι μὲ τὴν βεγγέρα καὶ τὸ γενυχι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατὰ τὴ μίαν μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἀκουγότανε τὸ πρῶτο λάλημα κάποιου πετεινοῦ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μάλιστα. Καὶ αὐτὸ τὸ λάλημα τοῦ πετεινοῦ, ἦτανε εἰδοποιητήριο γιὰ τὴν διάλυσι τῆς βεγγέρας. Πῆρε, ἔλεγε κάποιος, ζυπνήσανε τὰ κοτόρια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καὶ ἀμέσως ἀκουγότανε μιὰ διαμαρτυρία : "ὄχ... αρχίζει ὁ πόλεμος..."
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ποιὸς πόλεμος ; Τί ἐννοοῦσε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πόλεμος μὲ τὰ κουνούπια. Τί γινότανε ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ δὲν λέγεται Γιάνης μου. Τὰ κουνούπια σύννεφο στά σπίτια. Ἐντομοκτόνα ὅπως τὰ σημερινά δὲν ὑπῆρχανε παρὶ μονάχα τὰ περίφημα τότε Ἰταλικά : Ζαμπιρόνι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ναί, τὰ θυμῶμαι τὰ Ζαμπιρόνι... Κάτι μικρά κωνοεδρῆ πραγματάκια ποὺ τ' ἀνάβανε στὴν κορυφὴ καὶ ὁ κηπὸς τους ἔδιωχνε τὰ κουνούπια... Τραγικὴ ἦτανε ἡ κατάστασις τότε μὲ τὰ ἔντομα

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατατσιμημένοι με δεκάδες κόκκινα στίγματα κυκλοφορούσαν άνδρες και γυναίκες από τα κουνουποτσιμπήματα που έφορμούσαν σφυρίζοντας μάλιστα : ΒΣΣΣΣΣ... ΒΣΣΣΣΣ...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τραγική κατάσταση. Ήμενα τα έντομοδιωκτικά Ζαμπιρόνι, δεν ήτανε έντομοκτόνα, αλλά απλώς έντομοδιωκτικά, δεν κάνανε τίποτε. Ύστερα ήρθανε τα ιαπωνέζικα κατόλ τα θυμίσαι τα κατόλ ; Πράσινα ήτανε νομίζω...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και αυτό έντομοδιωκτικά μονάχα. Και έργότερα κατά τα 1925 έφθασε τό πρώτο έντομοκτόνο τό φλίτ... με τήν τρόμπα του...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αυτό ήτανε κίπως αποτελεσματικό. Και θυμίσαι τόν κομικό της έπιθεωρήσεως Σταύρο Ίατρούδη που παρουσιαζότανε με μιά τέτοια τρόμπα στό θέατρο και έλεγε ένα ρεφραίν :
- Κώνωφ με φλίτ - ξοφλίτ' ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και ναί ναί... που τό θυμήθηκες κατημέν Γιάνιο ; Κώνωφ με φλίτ - ξοφλίτ' ... Νομίζω όμως ότι με τήν φλυαρία ξοφλίτ και ή ώρα μας Γιάνιο και πρέπει νά διαιδώψωμε...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αφοθ μεις πη ή φίλη μας ή κλειώ κι ένα τραγουδι άκούμη.
"Ας διαλέξη μόνη της όποιο της κάνει κέφι...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (με συνοδεία κιάρου) Γλυκειά μου παραμάννε
λουλούδι του Νιγίτου...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.